

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Lipsi[i] Sapientiae Et Litterarvm Antistitis Fama
Postvma**

Lipsius, Justus

Antverpiae, 1629

Cap. II. An Lipsivs à se dissentiens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70662](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70662)

nulla inimica manus potest eripere. Vis expressam huius imaginem? Aegyptum cogita. in quâ

Arida nec pluuio supplicat herba Ioui.

& vt alter;

Terra suis contenta bonis, nihil indiga mercis,

Aut Iouis. in solo tanta est fiducia Nilo.

& Claudianus docto Epigrammate:

Aegyptus sine nube ferax, imbrésque serenos

Sola tenet, secura poli, non indiga venti:

Gaudet aquis, quas ipsa vehit, Niloque redundat.

Quæ illi de Aegypto, ego de prudentis pectore: suo viuit, succo suo, domi suæ nato: auerfatur externa; aut, si quæ necessitas, libat, nec vltra. O magnum, qui aureo Principum flumini nihil debet, qui nec argenteos imbres, nec stillicidia huius aut illius roris audius expectet: imò, cui ipsæ adeò opes gratia debent, si admittantur. Ex hoc numero si non sum, animo tamen sum: & ad hanc prudentiæ aram, priscâ pietate & ritu vota nuncupo, vota soluo lubens. Subsidio mihi hîc natura, quæ me ad modestiam fecit, & quietem. neque enim mihi ingenium inclarescendi per turbas, per togam ciuicam, per Principum atria: mihi, Musisquæ si viuo meis, sat magnum vitæ meæ fructum retuli. Quod reliquum, dicant qui volent benè, dicant malè. nemo efficiet, vt non sim Lipsius, amicissimus & amicorum obseruantissimus, hostibus etiam non aduersus. claudo hoc caput, & finio amici præfago versu:

Iam tibi quod viuo detraxerit inuida turba,

Post obitum duplici scænore reddet honos.

C A P. I I.

An LIPSIVS à se dissentiens.

REDANIVS. Multa tu hîc more tuo: nec tamen negare potes, partes te aliquando Ordinesque nostros fouisse, collaudasse: nunc tibi aduersæ partes Apollinis cortina: & quidquid Iber dixerit, fecerit, tantum non sanctum. Denique quidquid antè probasti, damnas; quæ damnaasti, probas. Hæc viri, & viri docti sunt?

H h

LIPSIVS.

L I P S I V S. Semper ego sagittis tuis scopus. Iam dixi, & diu est, cùm pœnitentiam offensæ apud vos cōtractæ, quanta est, egi; & publicè testatus sum, nolle factum. idem nunc itero. Nollem olim dicta, olim quædam probata non probanda,

* Sipienti
proprium
pœnitere?

imò & damnâda. An nescis * ἴδιον ἢ σοφῆ μετανοεῖν; factū hoc à me.

Confiteor, testere licet, signate Quirites.

Non est hæc legitima satisfactio? addo, & offero.

* Spongiam
aberrantis
qua medi-
cina sibi
est.

* Σπόγγιον, ἀνεσορίμην παλαζομένης γαλακτῆος.

Sed meam fortem! vnumquodque lanuginis primæ verbum meum tam validè examinari?

Nimium idem omnes fallimur, neque est quisquam,

Quem non in aliquâ re videre Suffenum

Possis: suus cuique attributus est error.

Sed non videmus manticæ quod in tergo est.

Es tamen quid dixi, aut scripsi? conuitia tantùm amoueamus, quæ tu dolosè mihi ad fingis; & sponsione prouoco, nisi illa, quæ scripsi, refellant. Nam si alicubi è regiâ viâ recessi, reducas potius quàm rideas; & à Phocylide, * χεῖρες πεισόντι δίδε, quàm conuitia iacias in errantem, in locorum ignarum. Cōditionis tuæ & meæ, id est publicæ, memento. pauca adèd, non omnia, homines scire nati sumus. Numquam à veritatis areâ aberrasse, neque humanum est, neque cadit in hanc vitam. imò,

* Lapsa
manum
porrige.

quid tam dextro pede concipis, vt te

Conatus non pœniteat, voti que peracti?

& hîc ætas, alibi amici, sed & lectio, & congressus doctorum aliud suggerit & meliora docet. Quâquâ quæ scripsi, aut omnia, aut propè, placitura prudentioribus auguror. de populo, vt & de infimâ litterariâ plebe, numquam laboraui: neq; ego illi placere volui. nam quæ ego scio, non probat populus; quæ populus probat, ego nescio. Probet proinde improbè, quæ dixi, quæ scripsi, nec manum mouero. quamquam improbare malim, vt longissimè sim ab illius mente, hoc est, minimùm absim à Sapientis pectore. Venio propius ad accusationis iugulû. multa hîc possem, pauca dabo. Miraris, quî mors & vita in vno ore habitent; vt cui antè proba probatâq; omnia, nunc improba damnaticiaque omnia. Velles aliquid extortum è Pharisaorum scholâ: *Licet censum dare Cæsari, an non? &*

mulier

mulier modò deprehensa est in adulterio. In lege autem Moyses mandavit nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? Nihil agis ô bone. Summus ille Rex regum rogandus, vt hoc miserabili æuo, errantium animos sanet, aut pertinaciam tollat.

Verùm olim probavi. O quamdiu hæc ad popularem inuidiam! Nunc autem sublato omnes velim. Planissimè à caluo ad caluum. Vbi hæc dixi, scripsi? ô pectus niueum! vbi? Apud vos fui. Fui: & bellicus me turbo in angulum illum compulit. Vestra probavi. Nolebam. cogor aliquid reponere, & verum aliquando fateri. Mores, studium, finem, media ad hunc vestra numquam probavi: nec viuit mortalium quisquam, qui hæc ab ore meo. Ciuile hoc bellum, ferrum, sanguinem, semper improbaui: & naturâ alienior sum ab hac Erinny. Sed Feros, & gentem illam totam. Numquam vniuersam gentem damnaui: & peccem in omnem prudentiam, qui totam damneui. Aliquos ex his minùs probasse non diffitebor: acres spiritus, & nusquam nisi in periculis credulos: preferuidos, & ex ingenio suo reliquos metientes: alieni roboris & consilij contemptores. hæc numquam probavi. At sunt alia in eâ gente magna: patientia, quâ vnâ ferè regna tenent, fides, qualis in nullâ aliâ; ingenium ad summas scientias, Iurisprudentiam, Philosophiam, Theologiam: & debemus hanc ætate nostrâ illis lauream. Finio: erit alibi latior campus.

CAP. III.

An contrâ, quàm sentit, scribat.

REDANIVS. Contra animi tui sententiam scribis: & fallis sciens, etiam inuitus. Quis re cogit? quis, nisi ille, qui non rectè eminere dicitur supra omnia humana & diuina, nisi, quidquid est vsquam magnum excelsūque, calcet pedibus; tum deinde tui Iesuitæ?

LIPSIVS. De Pontifice quod dicis, vis credâ à cortinâ dictū? ô nouū sæculi nostri Paridem! vacuâ dominaris in aulâ. Iactabat ille se olim, & laceſſebat stolidè; vt verò Menelaum vidit,